

Mortality Works!

By Elder Brook P. Hales
Of the Seventy

Kuolevaisuus toimii!

Vanhin Brook P. Hales
seitsemänkymmenen koorumista

October 2024 general conference

Despite the challenges we all face, our loving Heavenly Father has designed the plan of happiness such that we are not destined to fail.

For several years I was assigned to home teach an older sister in my ward. She did not have an easy life. She had various health problems and experienced a lifetime of pain due to a childhood accident on the playground. Divorced at age 32 with four young children to raise and provide for, she remarried at age 50. Her second husband passed away when she was 66, and this sister lived an additional 26 years as a widow.

Despite her lifelong challenges, she was faithful to her covenants to the end. This sister was an avid genealogist, a temple attender, and a collector and writer of family histories. Though she had many difficult trials, and without question she felt at times sadness and loneliness, she had a cheerful countenance and a gracious and pleasant personality.

Nine months after her passing, one of her sons had a remarkable experience in the temple. He learned by the power of the Holy Ghost that his mother had a message for him. She communicated with him, but not by vision or audible words. The following unmistakable message came into the son's mind from his mother: "I want you to know that mortality works, and I want you to know that I now understand why everything happened [in my life] the way it did—and it is all OK."

This message is all the more remarkable when one considers her situation and the diffi-

Huolimatta haasteista, joita me kaikki kohtaamme, meidän rakastava taivaallinen Isämme on laatinut onnensuunnitelman sellaiseksi, ettei meidän ole tarkoitus epäonnistua.

Usean vuoden ajan tehtävänäni oli toimia erään iäkkään sisaren kotiopettajana seurakunnassamme. Hänen elämänsä ei ollut helppoa. Hänellä oli erilaisia terveysongelmia, ja hän koki koko elämänsä ajan kipuja, jotka johtuivat lapsuudessa leikkikentällä sattuneesta onnettomuudesta. Hän oli eronnut 32-vuotiaana, kun hänellä oli neljä pientä lasta kasvatettavana ja elätettävänä, ja avioitui uudelleen 50-vuotiaana. Toinen aviomies kuoli, kun tämä sisar oli 66-vuotias, ja hän eli vielä 26 vuotta leskenä.

Elinikäisistä haasteistaan huolimatta tämä sisar oli uskollinen liitoilleen loppuun asti. Hän oli innokas sukututkija, temppelissä kävijä sekä sukhistorioiden kerääjä ja kirjoittaja. Vaikka hänellä oli monia vaikeita koettelemuksia ja epäilemättä hän tunsi toisinaan surua ja yksinäisyyttä, hän näytti iloiselta ja oli ystävällinen ja mukava.

Yhdeksän kuukautta hänen poismenonsa jälkeen yksi hänen pojistaan sai temppelissä merkittävän kokemuksen. Poika sai tietää Pyhän Hengen voimasta, että hänen äidillään oli viesti hänelle. Äiti oli yhteydessä poikaansa, mutta ei näyn tai kuultavien sanojen kautta. Pojan mieleen tuli tämä yksiselitteinen viesti hänen äidiltään: "Haluan sinun tietävän, että kuolevaisuus toimii, ja haluan sinun tietävän, että ymmärrän nyt, miksi kaikki tapahtui [elämässäni] niin kuin tapahtui – ja kaikki on hyvin."

Tämä viesti on sitäkin merkittävämpi, kun ajattelee millainen tämän sisaren tilanne oli ollut

culties this sister endured and overcame.

Brothers and sisters, mortality works! It is designed to work! Despite the challenges, heartaches, and difficulties we all face, our loving, wise, and perfect Heavenly Father has designed the plan of happiness such that we are not destined to fail. His plan provides a way for us to rise above our mortal failures. The Lord has said, “This is my work and my glory—to bring to pass the immortality and eternal life of man.”

Nonetheless, if we are to be the beneficiaries of the Lord’s “work and ... glory,” even “immortality and eternal life,” we must expect to be schooled and taught and to pass through the refiner’s fire—sometimes to our utter limits. To completely avoid the problems, challenges, and difficulties of this world would be to sidestep the process that is truly necessary for mortality to work.

And so we should not be surprised when hard times come upon us. We will encounter situations that try us and people who enable us to practice true charity and patience. But we need to bear up under our difficulties and remember, as the Lord said:

“And whoso layeth down his life in my cause, for my name’s sake, shall find it again, even life eternal.

“Therefore, be not afraid of your enemies [or your problems, challenges, or the tests of this life], for I have decreed ... , saith the Lord, that I will prove you in all things, whether you will abide in my covenant ... that you may be found worthy.”

When we feel distraught or anxious about our problems or feel that we might be receiving more than our fair share of life’s difficulties, we can remember what the Lord said to the children of Israel:

“And thou shalt remember all the way[s] which the Lord thy God led thee these forty years in the wilderness, to humble thee, and to prove thee, to know what [is] in thine heart, whether thou [would] keep his commandments, or no.”

As Lehi taught his son Jacob:

“Thou hast suffered afflictions and much sorrow. ... Nevertheless, ... [God] shall consecrate thine afflictions for thy gain. ... Wherefore,

ja niitä vaikeuksia, joita hän kesti ja voitti.

Veljet ja sisaret, kuolevaisuus toimii! Se on suunniteltu toimimaan! Huolimatta haasteista, murheista ja vaikeuksista, joita me kaikki kohtaamme, meidän rakastava, viisas ja täydellinen taivaallinen Isämme on laatinut onnensuunnitelman sellaiseksi, ettei meidän ole tarkoitus epäonnistua. Hänen suunnitelmansa tarjoaa meille keinon nousta kuolevaisuudessa kokemiemme epäonnistumisten yläpuolelle. Herra on sanonut: ”Tämä on minun työni ja kirkkauteni – ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen.”

Kaikesta huolimatta – jos me haluamme päästä osallisiksi Herran ”työstä ja kirkkaudesta”, jopa ”kuolemattomuudesta ja iankaikkisesta elämästä”, meidän täytyy odottaa saavamme koulutusta ja opetusta sekä kulkevamme metallinsulattajan tulen läpi – joskus äärirajoillemme asti. Tämän maailman ongelmilta, haasteilta ja vaikeuksilta välttyminen täysin merkitsisi sitä, että väistäisimme kehityskulun, joka on todella välttämätön, jotta kuolevaisuus toimisi.

Meidän ei siis pidä yllättyä, kun kohtaamme vaikeita aikoja. Me kohtaamme tilanteita, jotka koettelevat meitä, ja ihmisiä, joiden ansiosta voimme osoittaa todellista rakkautta ja kärsivällisyyttä. Meidän on kuitenkin kestättävä vaikeudet ja muistettava, kuten Herra sanoi:

”Ja joka antaa henkensä minun asiassani minun nimeni tähden, löytää sen jälleen, tosiaankin iankaikkisen elämän.

Älkää siis pelätkö vihollisianne [tai ongelmianne, haasteitanne tai tämän elämän koetuksia], sillä minä olen säätänyt – –, sanoo Herra, että minä koettelen teitä kaikessa nähdäkseni, pysyttekö te minun liitossani – –, jotta teidät havaittaisiin arvollisiksi.”

Kun ongelmiamme vuoksi tunnumme itsemme järkyttyneiksi tai ahdistuneiksi tai kun tuntuu, että saamme ehkä enemmän kuin oman osuutemme elämän vaikeuksista, voimme muistaa, mitä Herra sanoi israelilaisille:

”Muistakaa, kuinka Herra neljäkymmenen vuoden aikana johdatti teitä pitkällä matkallanne autiomaassa. Hän kuritti teitä ja pani teidät koetukselle saadakseen tietää, aiotteko todella noudattaa hänen käskyjään vai ette.”

Kuten Lehi opetti pojalleen Jaakobille:

”Sinä olet – – kärsinyt ahdinkoja ja paljon murhetta – –. Kuitenkin [Jumala] on pyhittävä ahdinkosi sinun hyväksesi. – – Sen vuoksi minä

I know that thou art redeemed, because of the righteousness of thy Redeemer.”

Because this life is a testing ground and “dark clouds of trouble hang o’er us and threaten our peace to destroy,” it is helpful to remember this counsel and promise found in Mosiah 23 relating to life’s challenges: “Nevertheless—whosoever putteth his trust in [the Lord] the same shall be lifted up at the last day.”

As a youth, I personally experienced great emotional pain and shame that came as the result of the unrighteous actions of another, which for many years affected my self-worth and my sense of worthiness before the Lord. Nevertheless, I bear personal witness that the Lord can strengthen us and bear us up in whatever difficulties we are called upon to experience during our sojourn in this vale of tears.

We are familiar with Paul’s experience:

“And lest I should be exalted above measure through the abundance of the revelations [I have received], there was given to me a thorn in the flesh, the messenger of Satan to buffet me, lest I should be exalted above measure.

“For this thing I besought the Lord thrice, that it might depart from me.

“And he said unto me, My grace is sufficient for thee: for my strength is made perfect in weakness. Most gladly therefore will I rather glory in my infirmities, that the power of Christ may rest upon me.”

We don’t know what Paul’s “thorn in the flesh” was. He chose not to describe whether it was a physical ailment, a mental or emotional infirmity, or a temptation. But we don’t need to know that detail to know that he struggled and pleaded with the Lord for help and that, ultimately, the Lord’s strength and power are what helped him through it.

Like it was for Paul, it was through the Lord’s help that I was eventually strengthened emotionally and spiritually and finally recognized after many years that I have always been a person of worth and worthy of the blessings of the gospel. The Savior helped me to overcome my feelings of unworthiness and to extend sincere forgiveness to the offender. I finally understood that the Savior’s Atonement was a personal gift for me and that my Heavenly Father and His Son love me perfectly. Because of the Savior’s Atonement, mortality works.

While I was eventually blessed to recognize

tiedän, että sinä olet lunastettu Lunastajasi vanhurskauden tähden.”

Koska tämä elämä on koekenttä ja ”Myrskypilvet kun päivämme peittää Ja uhkaavat rauhaamme nuo”, on hyödyllistä muistaa tämä neuvo ja lupaus, joka löytyy luvusta Moosia 23:3 liittyä elämän haasteisiin: ”Kuitenkin, jokainen, joka panee turvansa [Herraan], ylennetään viimeisenä päivänä.”

Nuorena koin omakohtaisesti suurta emotionaalista tuskaa ja häpeää, joka oli seurausta toisen ihmisen vääristä teoista, ja se vaikutti monien vuosien ajan itsetuntooni ja kelvollisuuden tunteeseeni Herran edessä. Todistan kuitenkin omakohtaisesti, että Herra voi vahvistaa meitä ja kantaa meitä kaikissa vaikeuksissa, joita jouddumme kokemaan matkallamme tässä kyynelten laaksossa.

Paavalin kokemus on meille tuttu:

”Jotta nämä valtavat ilmestykset [joita olen saanut] eivät tekisi minua ylpeäksi, olen saanut pistävän piikin ruumiiseeni, Saatanan enkelin kurittamaan itseäni, etten ylpistyisi.

Olen kolme kertaa pyytänyt Herralta, että pääsisin siitä.

Mutta hän on vastannut minulle: ’Minun armoni riittää sinulle. Voima tulee täydelliseksi heikkoudessa.’ Sen tähden ylpeilen mieluummin heikkoudestani, jotta minuun asettuisi Kristuksen voima.”

Emme tiedä, mikä Paavalin ”pistävä piikki ruumiissa” oli. Hän päätti jättää kuvailematta, oliko kyseessä fyysinen vaiva, henkinen tai emotionaalinen heikkous vai kiusaus. Mutta meidän ei tarvitse tietää sitä yksityiskohtaa tietääksemme, että hän kamppaili ja pyysi Herralta apua ja että viime kädessä Herran vahvuus ja voima auttoivat häntä selviytymään siitä.

Samoin kuin oli Paavalin kohdalla, juuri Herran avulla minäkin lopulta vahvistuin henkisesti ja hengellisesti, ja monien vuosien jälkeen ymmärsin viimein, että olen aina ollut ihmisenä arvokas ja evankeliumin siunausten arvoinen. Vapahtaja auttoi minua voittamaan kelvottomuuden tunteeni ja antamaan minua vastaan rikko-neelle vilpittömästi anteeksi. Ymmärsin viimein, että Vapahtajan sovitus oli minulle henkilökoh-tainen lahja ja että taivaallinen Isäni ja Hänen Poikansa rakastavat minua täydellisesti. Vapahtajan sovituksen ansiosta kuolevaisuus toimii.

Vaikka minua lopulta siunattiin niin, että

how the Savior rescued me and stood by me through those experiences, I clearly understand that the unfortunate situation of my teenage years was my personal journey and experience, the resolution of which and eventual outcome cannot be projected onto those who have suffered and continue to suffer from the unrighteous behavior of others.

I recognize that life's experiences—good and bad—can teach us important lessons. I now know and bear testimony that mortality works! I hope that as a result of the sum of my life's experiences—good and bad—I have compassion for innocent victims of another's actions and empathy for the downtrodden.

I sincerely hope that as a result of my life's experiences—good and bad—I am kinder to others, treat others as the Savior would, and have greater understanding for the sinner and that I have complete integrity. As we come to rely on the Savior's grace and keep our covenants, we can serve as examples of the far-reaching effects of the Savior's Atonement.

I share a final example that mortality works.

Elder Hales's aunt, Lois VandenBosch, and his mother, Klea VandenBosch.

My mother did not have an easy journey through mortality. She received no accolades or worldly honors and did not have educational opportunities beyond high school. She contracted polio as a child, resulting in a lifetime of pain and discomfort in her left leg. As an adult, she experienced many difficult and challenging physical and financial circumstances but was faithful to her covenants and loved the Lord.

When my mother was 55, my next older sister passed away, leaving an eight-month-old baby daughter, my niece, motherless. For various reasons, Mom ended up largely raising my niece for the next 17 years, often under very trying circumstances. Yet, notwithstanding these experiences, she happily and willingly served her family, neighbors, and ward members and served as an ordinance worker in the temple for many years. During the last several years of her life, Mom suffered from a form of dementia, was often confused, and was confined to a nursing facility. Regrettably, she was alone when she passed away unexpectedly.

Several months after her passing, I had a

ymmärsin, kuinka Vapahtaja pelasti minut ja seisoi rinnallani niiden kokemusten aikana, ymmärrän selvästi, että teinivuosieni valitettava tilanne oliminunhenkilökohtainen matkani ja kokemukseni, jonka ratkeamista ja lopullista lopputulosta ei voi heijastaa niihin, jotka ovat kärsineet ja kärsivät edelleen muiden epävanhurskaasta käytöksestä.

Ymmärrän, että elämän kokemukset – hyvät ja huonot – voivat opettaa meille tärkeitä asioita. Nyt tiedän ja todistan, että kuolevaisuus toimii! Toivon, että elämäni kokemusten – hyvien ja huonojen – summan tuloksena minulla on myötätuntoa muiden ihmisten tekojen viattomia uhreja kohtaan ja myötätuntoa sorrettuja kohtaan.

Toivon vilpittömästi, että elämäni kokemusten – hyvien ja huonojen – tuloksena olen ystävällisempi muita kohtaan, kohtelen muita niin kuin Vapahtaja kohtelisi, ymmärrän paremmin synnintekijää ja olen täysin nuhteeton. Kun opimme luottamaan Vapahtajan armoon ja pitämään liittomme, me voimme toimia esimerkiksi Vapahtajan sovituksen kauaskantoisista vaikutuksista.

Kerron viimeisen esimerkin siitä, että kuolevaisuus toimii.

Vanhin Halesin täti Lois VandenBosch ja hänen äitinsä Klea VandenBosch.

Äitini matka läpi kuolevaisuuden ei ollut helppo. Hän ei saanut tunnustusta tai maallisia kunnianosoituksia eikä hänellä ollut mahdollisuutta opiskella lukion jälkeen. Hän sairasti lapsena polion, minkä vuoksi hänen vasen jalkansa aiheutti koko elämän ajan kipuja ja vaivaa. Aikuisena hän kohtasi monia vaikeita ja haastavia fyysisiä ja taloudellisia olosuhteita, mutta hän oli uskollinen liitoilleen ja rakasti Herraa.

Kun äitini oli 55-vuotias, toiseksi vanhin isosiskoni kuoli, ja kahdeksan kuukauden ikäinen tyttövauva, siskoni tytär, jäi äidittömäksi. Monen eri syyn johdosta äiti päätyi suurelta osin kasvatamaan siskontyttööni seuraavat 17 vuotta, usein hyvin vaikeissa olosuhteissa. Näistä kokemuksista huolimatta hän kuitenkin palveli iloisesti ja mielellään perhettään, naapureitaan ja seurakuntalaisia sekä monta vuotta toimitustyöntekijänä temppelissä. Viimeisten elinvuosiensa aikana äiti kärsi eräästä dementian muodosta, oli usein sekava ja joutui hoitolaitokseen. Valitettavasti hän oli yksin, kun hän kuoli yllättäen.

Muutamia kuukausia hänen poismenonsa

dream I have never forgotten. In my dream, I was sitting in my office at the Church Administration Building. Mom entered the office. I knew she had come from the spirit world. I will always remember the feelings I had. She did not say anything, but she radiated a spiritual beauty that I had never before experienced and which I have difficulty describing.

Her countenance and being were truly stunning! I remember saying to her, “Mother, you are so beautiful!” referencing her spiritual power and beauty. She acknowledged me—again without speaking. I felt her love for me, and I knew then that she is happy and healed from her worldly cares and challenges and eagerly awaits “a glorious resurrection.” I know that for Mom, mortality worked—and that it works for us too.

God’s work and glory is to bring to pass the immortality and eternal life of man. The experiences of mortality are part of the journey that allows us to grow and progress toward that immortality and eternal life. We were not sent here to fail but to succeed in God’s plan for us.

As King Benjamin taught: “And moreover, I would desire that ye should consider on the blessed and happy state of those that keep the commandments of God. For behold, they are blessed in all things, both temporal and spiritual; and if they hold out faithful to the end they are received into heaven, that thereby they may dwell with God in a state of never-ending happiness.” In other words, mortality works!

I testify that as we receive the ordinances of the gospel, enter into covenants with God and then keep those covenants, repent, serve others, and endure to the end, we too can have the assurance and complete trust in the Lord that mortality works! I testify of Jesus Christ and that our glorious future with our Heavenly Father is made possible by the grace and Atonement of the Savior. In the name of Jesus Christ, amen.

jälkeen näin unen, jota en ole koskaan unohtanut. Unessani istuin toimistossani kirkon hallintorakennuksessa. Äiti tuli toimistoon. Tiesin, että hän oli tullut henkimaailmasta. Tulen aina muistamaan, miltä minusta tuntui. Hän ei sanonut mitään, mutta hän säteili hengellistä kauneutta, jollaista en ollut koskaan aiemmin kokenut ja jota minun on vaikea kuvailla.

Hänen kasvonsa ja olemuksensa olivat todella upeita! Muistan sanoneeni hänelle: ”Äiti, sinä olet niin kaunis!” viitaten hänen hengelliseen voimaansa ja kauneuteensa. Hän kiitti minua – jälleen puhumatta. Tunsin hänen rakkautensa minua kohtaan ja tiesin silloin, että hän on onnellinen ja parantunut maallisista huolistaan ja haasteistaan ja odottaa innokkaasti ”kirkkauden ylösnousemusta”. Tiedän, että äidin kohdalla kuolevaisuus toimi – ja että se toimii meidänkin kohdallamme.

Jumalan työ ja kirkkaus on ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen. Kuolevaisuuden kokemukset ovat osa matkaa, jonka ansiosta voimme kasvaa ja edistyä kohti tuota kuolemattomuutta ja iankaikkista elämää. Meitä ei ole lähetetty tänne epäonnistumaan vaan menestymään Jumalan suunnitelmassa meitä varten.

Kuten kuningas Benjamin opetti: ”Ja edelleen minä tahdon teidän ajattelevan niiden siunattua ja onnellista tilaa, jotka pitävät Jumalan käskyt. Sillä katso, he ovat siunattuja kaikessa, sekä ajallisessa että hengellisessä; ja jos he pysyvät uskollisina loppuun asti, heidät otetaan vastaan taivaaseen, niin että he voivat siten asua Jumalan luona milloinkaan päättymättömän onnen tilassa.” Toisin sanoen kuolevaisuus toimii!

Todistan, että kun vastaanotamme evankeliumin toimitukset, solmimme liittoja Jumalan kanssa ja sitten pidämme nuo liitot, teemme parannusta, palvelemme muita ja kestäme loppuun asti, mekin voimme saada varmuuden ja täydellisen luottamuksen Herraan sen suhteen, että kuolevaisuus toimii! Todistan Jeesuksesta Kristuksesta ja siitä, että loistava tulevaisuutemme taivaallisen Isämme luona on mahdollinen Vapahtajan armon ja sovituksen ansiosta. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.